číslo 5/2005
ročník II

študentský časopis

Sršeň

Obchodná akadémia
Rožňava

OBSAH

Obsah	2
Maturity 2005	3
Skúška dospelosti na OA	4
Stalo sa...	5
Štúrovo pero 2004	6
Aquarel bol v Bystrici	7
Šport	8
Ftípky	9
My a súčasná hudba	10
Profily profákov	11
Poznajú sa ?	13
Juraj Jánošík	14
Slimák	15
Prax	16
Oddych za hranicami	17

Ilustrácia: Monika

Úvodník

Zdravím všetkých „zostatkových" obchoďákov! Musím nás/vás tak nazvať, lebo za posledné týždne sa nám to tu mierne preriedilo o štvrtákov, kde-tu sa vyskytla prax a je nás tu pomenej.

Ale SRŠEŇ nezabudol a priletel aj v týchto posledných školských dňoch, aby vám pozdvihol náladičku a obohatil vás o infošky.

Ako som už v úvode najúvodnejšieho úvodníka spomenula, štvrtáci sa pobrali cestou – necestou, zmaturovali (aj nezmaturovali), a nám neostalo nič iné, ako sa popasovať s poslednými týždňami v škole bez nich. Ale ich posledné pocity sme zachytili v „ v hodine dvanástej".

Aby sme sa náhodou nenudili, tretiakov poslali na prax, kde – tu sa vyskytla súťaž, na ktorej sme nemohli chýbať, alebo sa konali zaujímavé futbalové „šampionáty". O všetkom sme vám samozrejme napísali, ale aby ste zistili viac, opäť vám nezostáva nič iné, len listovať a čítať.

Verím, že nudiť sa nebudete. Zistili sme, či sa Sanislóvci poznajú a tiež sme vyskúmali šťastné čísla profesoriek najobľúbenejšieho predmetu na škole.

Príjemné čítanie a všetkým vám želám horúce letné prázdniny a .... hlavne dobré vysvečko!

Sany

MATURITY

Ľudia sa dajú začleniť do rôznych skupín, rozmýšľala som, keď som sa prechádzala popri Slanej: tí, čo sa rozvaľujú na slnku, lebo si to môžu dovoliť; tí, čo sa nerozvaľujú, lebo cez zimu im trošku podrástli šunky, a maturanti.

Ale prešiel 21. týždeň v roku a maturanti si konečne mohli povedať: Je to za nami. A hlavne po tohtoročných zmätkoch a samozrejme všetkých stresoch, čo asi prežívali (ale of course sú aj takí, ktorí to celé mali niekde v r...).

Už pred niekoľkými rokmi, keď sa celé toto ,,nové maturitné" šialenstvo začalo, som si vravela: Mňa to už zastihne. Napriek tomu som niekde v kútiku duše dúfala, že ma to predsa len o chlp minie. Neminie. Protesty, protesty, protesty a aj rôzne fiaská, ktoré sa spájajú s tohtoročnými maturitami, predsa len tomu nezabránili. A tak si už len môžem nahovárať, že je to tak lepšie, správnejšie, spravodlivejšie, že viacej svedčia o našich vedomostiach a pod. (aj tak neviem, či sama seba o tom presvedčím).

Tipos Bingo... ?

Bolo mi povedané, že komisia má hodnotiť len to, čo jej bolo v ten deň povedané, a napriek tomu sa brali do úvahy aj predchádzajúce výsledky. Čo je v tejto situácii lepšie, objektívne posúdiť neviem. Voči skupine žiakov, čo sa drvila celé štyri roky a počas maturít náhle dostane okno, by nebolo fér, keby ich hodnotili podľa momentálneho výkonu. Druhá skupina, ktorá mala školu takpovediac na „háku" a na maturitách schytá jednotky, by to prijala. Každý má svoju pravdu. Nechajme to na komisie.

Ale čo určite nie je fér, je monitor. Stresovať sa v predstihu a učiva je stále vyše hlavy... Ako vieme, niekedy v budúcnosti (podľa mňa možno o nejakých 3500 galaktických rokov) sa chystá redukcia učiva. Malo by sa zredukovať hneď!!! Ja patrím k tým idiotom, ktorí sa budú učiť všetko a som si istá, že tých pár úbohých vlasov, čo mám na hlave, tam už po maturitách nebudú. Zmenia svoj trvalý pobyt na mojej hlave na prechodný pobyt na zemi.

Určite by sa dlho dalo polemizovať o výhodách a nevýhodách nových maturít. Mohli by sme sa zísť ako v diskusnej relácii Pod lampou, ale je to zbytočné. Nič sa na tom asi meniť nebude, aj keď náš najvyšší predstaviteľ (minister) to má dosť nahnuté.

Už o rok! Verím tomu, že všetci zmaturujeme, že sa to všetko dokope do šťastného konca. Ak mám totiž správne infošky, je u nás zopár nešťastníkov, ktorým sa šťastíčko akosi otočilo chrbtom. Držím palce, aby im to o rok vyšlo.

M.

Mozgové závity štvrtákov na plné obrátky

Skúška dospelosti na OA

Maturitná skúška zo SJL

V tomto školskom roku sa realizovala maturitná skúška zo SJL prvýkrát novou formou. Skladala sa len z dvoch častí. Písomná forma sa uskutočnila 12. 4. 2005 a ústna v termíne od 23. – 25. 5. 2005. Nerealizovala sa externá(monitorovacia)forma. Písomná forma priniesla nóvum len v tom, že témy boli zadané ústredne. V porovnaní s minulým obdobím boli zadania totožné obsahovo, žánrovo, žiaci mali rovnaké podmienky ako predtým. Priemerná známka z písomnej formy bola v tomto šk. roku 2,38, čo zodpovedá úrovni tohtoročných maturantov.
Ústna forma sa realizovala oproti minulým maturitným skúškam odlišne. Žiak dostal dve úlohy(literárnu, gramatickú) a za svoju odpoveď tiež dve známky, z čoho sa vypočítaval vážený priemer. Určitým pozitívom bola možno psychická časová rozloženosť(žiak maturoval ústne z jedného alebo maximálne dvoch predmetov za deň).
Musíme konštatovať, že príprava tohtoročných maturantov na ústnu odpoveď zo SJL bola skutočne zodpovedná, o čom hovoria aj dosiahnuté výsledky. Priemerná známka z tejto formy bola 2,11.
A odkaz pre budúcich maturantov? Dobré výsledky dosiahnete len zodpovednou a pravidelnou prípravou na vyučovanie a skutočne dôslednou prípravou na budúce maturitné skúšky. K tomu vám praje veľa chuti

Mgr. M. Švarcová.

ANKETA

Ako si podľa teba zvládol/la písomné maturity, ktoré máš zatiaľ za sebou?

4.A
Anonym: Ja neviem, bolo to troška ťažšie ako sme predpokladali, že to bude. Ale sme radi, že to už máme za sebou, teda aspoň ja osobne určite. Tiež sa ku mne prikláňa aj moja spolužiačka. Cudzí jazyk bol ten ťažší, slovenčina bola v pohode.
Anonym: Mám dosť.
Anonym: Bolo to náročné, čo dodať?

4.B
M. Lada: Lepšie som to zvládol ako som čakal. Cudzí jazyk bol okrem odposluchu v pohode. Aspoň myslím, na tých 30 % by to malo byť, čo aj očakávam.
Anonym: Dúfam, že som to dobre zvládol. Tak ako aj Maťo povedal, tých 30 % by malo byť, možno aj 40 % a so šťastím aj 50 % : o) Čakal som, že to bude horšie. Aj z cudzieho jazyka som čakal ťažšie, ale našťastie bolo lepšie.
P. Fanfara: Zatiaľ všetko dobre, v pohodičke. Aj cudzí jazyk mi nerobil problémy.

4. C
Oliver: Písomné maturity boli dosť ťažké. Cudzí jazyk bol asi najťažší, asi mi zle dopadol.
Anonym: Ťažké to bolo. Asi na 40 % som to zvládol.
Anonym: Nenávidím Fronca. Asi na 50 % som to zvládol. Maturity boli namierené voči 86-kám.
Anonym: Som veľmi rád, lebo je to už za mnou. Podarilo sa mi to tak na 30 %. Som spokojný.
Anonym: Ja vôbec nie som spokojný, ja len dúfam, lebo mám taký pocit, že sa mi to nepodarilo. Ten odposluch z cudzieho jazyka bol veľmi ťažký. Sloh som napísal dobre, ale monitoring bol strašne ťažký. Aspoň pre mňa to bolo strašne zlé.
Anonym: So slovenčinou som spokojný. Nemčina bola ťažká, ale malo by to dopadnúť tak, aby som splnil normu, tých 33 %.

Príspevok k ústnym maturitám:
4. C
Anonym: Nikdy to nebude spravodlivé, lebo niektorí žiaci majú väčšie sympatie u učiteľov a niektorí menšie. A podľa toho sú aj známky. No v prvom rade je to o vedomostiach. Je to z veľkej časti aj o šťastí. Učitelia sa snažia uľahčiť nám ten stres tým, že sa usmejú, ale aj tak to veľmi nepomôže. Všetok stres z vás spadne, keď sa dozviete svoju tému a idete sa pripravovať. Nie je to až také ťažké, učitelia veľmi strašia žiakov.

Čo na to profáci?

p. prof. Manková: Myšlienka zaviesť „novú" maturitu bola dobrá, pretože sa tým približujeme k európskym normám. Čo ma však mrzí, je skutočnosť, že tohto roku bola sprevádzaná miernym chaosom a viacerými nedostatkami. Dúfam, že do budúceho roka budú tieto chyby odstránené a bude sa maturovať v menšom strese.

p. prof. Szöllös: Podľa môjho názoru je nová maturita dobrým nápadom, ale je troška nedotiahnutá do konca a takpovediac pravidlá sa vytvárajú a menia „za behu". Aj tak si však myslím, že je to celkom správna forma maturovania a možno by bola aj spravodlivejšou, keby skúšajúci učitelia boli z iných škôl. Myslím, že dopadla celkom dobre, prekvapenia sa nekonali. Uvidíme v budúcnosti, či nová maturita prežije alebo nie.

p. prof. Jacková: Môžem sa vyjadriť len k ústnej maturitnej skúške z POE. Tento systém skúšania má svoje výhody a nevýhody. Pre študenta je výhodou, že má viac oporných bodov pri odpovedi a má z čoho vychádzať. Učiteľ má komplexnejší prehľad o odpovedi pri danej téme. Odráža tak teoretické ako aj praktické vedomosti získané počas štúdia.

p. prof. S. Lukáčová: Podľa môjho názoru praktické maturitné skúšky prebehli obvyklým spôsobom, žiadne zmeny sa v nich nerealizovali. Keďže som sa priamo nepodieľala na realizácii ústnych maturít, môj názor na ne môže byť značne skreslený. Hádam toľko, že po psychickej stránke si musia rozložiť svoje sily študenti na 3-4 dni, kým predtým sa sústredili na jeden deň.

Renka 3. C

CIAO ŠTVRTÁCI

13. máj... posledný deň, kedy sme si podali ruky so štvrtákmi. Niekomu sa tieto chvíle mohli zdať dojemné, iní sa možno tešili. Hlavné však je, že bola aj zábava. Záleží ale na uhle pohľadu. Keď si na to majú spomenúť tretiaci, prvá myšlienka padne na štvrtok – 12. máj a niekoľko hodinová makačka pri vyzdobovaní tried. Nech už bolo, ako bolo, dobre bolo. ☺

Tretiaci vyzdobili triedy – každý podľa svojho gusta.

4.B - POD VODOU

Niektorým sa nápady mihali jeden za druhým a niektorí sa pre danú výzdobu rozhodli 2 dni pred tým. Áčka si zvolila lúku plnú kvetov a hmyzu, béčka utopila štvrtákov v podmorskom svete pri rybičkách a morskej panne. Céčkari to poňali po svojom a vymysleli niečo, čo tu ešte nebolo. Jednoducho LIDL, kde nechýbal nákupný košík a lacný tovar (exempláre z bývalej 4. C).

Po triednych ceremóniách sme sa skutočne, vážne

4.A - LÚKA

museli učiť, ale dočkali sme sa chvíle, keď sme sa vyteperili z tried pred hlavnú budovu. Tam sa konal pravidelný ceremoniál, keď si pán riaditeľ odtočil svoj monológ, triedni profesori odovzdali darčeky a ocenenia svojim maturantom. Tí im na oplátku hodili do éteru pár peknej slov, ktoré sprevádzali technické šarapatky.

Opäť sme sa zišli v triedach a čakali na štvrtákov, kým sa s nami rozlúčia a podáme si s nimi ruky. Poslednú hodinu nám vyššie sily zrušili, (dobre robili☺), a my sme mohli ísť konečne domov. Prváci a druháci sa prišli do štvrtáckych tried inšpirovať na ďalšie roky.

Ďalej nasledoval už len akademický týždeň, ktorý každý štvrták absolvoval, ako uznal za vhodné. Hlavne, že splnil svoj účel.

Sany

4.C - LIDL

Štúrovo pero 2004 – Zvolen

Zúčastnili sme sa aj my **SRŠNIACI**! Všetko to na nás hrali 22. – 23. apríla 2005 vo Zvolene v Krajskej knižnici Ľudovíta Štúra. Hoci časák vydávame kratučké 2 rôčky, môžem s kľudným svedomím povedať, že náš žlto-čierny kamarát je na dosť dobrej úrovni.

Pri ostatných sedemdesiatich časopisoch, ktoré sa zúčastnili tohto X. ročníka Štúrovho pera, sme sa nemali za čo hanbiť.

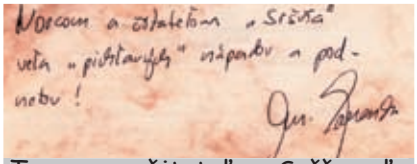

Tvorcom a čitateľom Sršňa veľa pichľavých nápadov a podnetov !
otec Gavenda

Potvrdili to aj besedy o písanej žurnalistike, na ktorej nám porotcovia Doc. PhDr. Ján Stand, Patrik Herman a Mgr. Pavol Vitko poradili, ktorým chybám sa ako začínajúci máme vyhýbať a zároveň vyzdvihli aj tie dobré stránky. U nás vyzdvihli kvalitu a grafiku pri malých možnostiach, ktoré máme. Tiež veľa srandy, pri ktorej sa nezabúda aj na vážnejšie témy. Ako nedostatok spomenuli málo literatúry a nepopísané fotografie. Sľubujem, že na tom popracujeme, aby nám na budúci rok nemali čo vytknúť!!! ☺ Ale v podstate máme všetko, čo taký časák potrebuje a tento štandard si máme udržať. Vraj ak takto budeme pokračovať, máme šancu vyšvihnúť sa. Hovorili to sympatickí ľudia, ktorí zrejme vedeli, o čom točia. ☺

Aby sme sa náhodou nenudili, a nesedeli len tak, zorganizovali pre nás 2 tlačové koferencie. Prvá bola so Zlaticou Puškárovou a otcom Gavendom a na druhej sme mali možnosť opýtať sa čokoľvek pána Repčíka . Zvedaví, žhaví redaktori školských časopisov ho zaplavovali otázkami ohľadom televízie Markíza a Mojsejovcov. Sem - tam mu už nebolo všetko jedno, ale nikoho nevynášala SBS-ka. ☺

Čo sa týka ocenení, my sme sa neumiestnili. Dostali sme „povzbudzujúci" diplom za účasť. Keď mi ho odovzdával Patrik Herman, opýtal sa ma, ktorý je to ten náš časák. Keď som povedala Sršeň, reagoval na mňa so slovami: „Ten s tou včielkou na obálke?" Po mojom kladnom prikývnutí nám poprial veľa šťastia a povedal, že sa uberáme dobrým smerom a že nám drží palce. No nepovzbudili by vás tie slová??

Zber papiera ? ☺

V kategórii stredoškolských časopisov, ktorá sa nás dosť týkala, bolo umiestnenie takéto:

3. miesto – OZVENA z Gymnázia v Nitre, STARÝ BLESK – Gymnázium Trnava, NOVÝ BLESK – Špeciálne Gymnázium v Trnave. (Získali finančnú prémiu 2000,- Sk.)

2. miesto – NEZMAR – Gymnázium z Nitry. (Prémia 4000,-Sk.)

1. miesto – GYMLET – Gymnázium na Ulici J. Lettricha v Martine.

Víťazný časopis získal právo na jeden rok uvádzať logo Zlatého Štúrovho pera v hlavičke časopisu, ktorá znamená, že časopis prevyšuje úroveň držiteľov hlavných cien.

Bola to skvelá skúsenosť spojená so zážitkom (a návštevou Ministry of Fun. ;))) **Sany**

Sýýýýýýýýr !!!

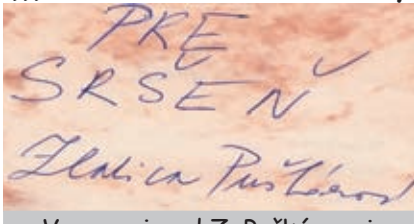

Venovanie od Z. Puškárovej

Aquarel bol v Bystrici !

Ach, áno, určite všetci hádžete udivené pohľady, o čo mi vlastne ide. Ani by ste neverili, ale vybrať si ako povinný voliteľný predmet do tretieho ročníka práve aplikovanú ekonómiu sa naozaj vyplatí.

Je to divné, že to hovorím práve ja, ktorá som sa vyjadrila na záverečnom valnom zhromaždení spôsobom „UŽ NIKDY VIAC!"...(môže za to zlá osobná skúsenosť pri spolupráci s niektorými ľuďmi)... Ale inak je to pohoda. Tento predmet človeka naučí vyhľadávať spôsoby, ako vychádzať s „kolegami" a tiež pomôže bližšie nahliadnuť do sveta podnikania.

Práve v Banskej Bystrici, kde sme našu študentskú spoločnosť prezentovali na VEĽTRHU ŠTUDENTSKÝCH SPOLOČNOSTÍ - sme mali jedinečnú možnosť ukázať, čo sme za tento školský rok dokázali uskutočniť a vykrútiť sa z toho, čo bolo v pláne, ale „nevydalo". ☺

Jednoducho povedané – príď, ukáž, predaj a možno to vyhráš. Aj napriek tomu, že sme sa neumiestnili ani na jednom z víťazných miest, mali sme kladné reakcie a oveľa väčší záujem o výrobky ako tu v škole. Možno to bolo tým, že sme sa stretli s ľuďmi, korí boli pripravení a namotaní na to, že si niečo kúpia. Neviem. Ale človeka to poteší, keď sa celý rok nedočká dokopy dvoch zákazníkov. (Preháňam ako obvykle, ale naozaj ste málo kupovali!!!)Teraz je to už jedno. Svoje stanovené ciele sme v podstate dosiahli a ani akcionári sa nemôžu sťažovať. ☺

Ale aby som klasicky nevybočovala z podstaty veci, musím uznať, že sme mali silnú konkurenciu. Bolo to hlavne z toho dôvodu, že na našej škole máme len 2 vyučovacie hodiny APE za jeden týždeň, kým poniektoré školy sa tomuto predmetu venujú aj 4 alebo 6 hodín týždenne. Tak isto mali väčšiu motiváciu, pretože o ich výrobky a služby bol veľký záujem aj na ich školách. Podotýkam, že niektoré spoločnosti mali aj skvelé nápady, čo ich tiež vyšvihlo hore.

My sme sa reprezentovali hlavne našimi super známymi tričkami, ktoré si zakúpili aj niektorí z vás, tiež sme na pult vyložili pekné ozdobné fľašky a fľaštičky (ktoré mimochodom prešli behom hodinky). Nezabudli sme na rámiky na fotografie, či dekoračné obrazy. Kupovalo sa vo veľkom. ☺ Veľa ľudí s úsmevom na tvári sledovalo CD z imatrikulácií.

Odborná porota k nám došla skoro pred záverom, keď sme už pomaly nemali čo ukázať. Študentská porota hodnotila tiež a našťastie stihla aj naše výrobky. Niektorí nás nominovali na poprednejšie miesta, no akosi to nevyšlo. Nevadíííí! (áno viem, že hokej už skončil...) Vyhodnotenie trvalo dlho a spoločnosť, ktorá si zaslúži aj náš potlesk sa volala [KJ:BS]-tá si vydupkala najviac ocenení a myslím, že zaslúžene. Víťazom sa stala študentská spoločnosť IMPULZ, ktorá tiež žala jeden úspech za druhým.

Po celom dni strávenom rozprávaním, prezentovaním, ukazovaním, vysvetľovaním sme sa zbalili, nasadli sme do áut a hajde domú. Tam nás pani profesorka Ondrejčíková pochválila, že sme boli dobrí a ani sa nehnevala, že sme nevyhrali. ☺

Celá táto únavná, ale zaujímavá záležitosť sa konala počas dvoch dní 26. a 27. apríla 2005.

Ďakujeme Junior Achievement, že nám dáva možnosti nazrieť do sveta biznisu už teraz! Druháci, dúfam, že ste trošku pouvažovali, je najvyšší čas! ☺

Sany

Predstavenstvo študentskej spoločnosti Aquarel:(zľava) Marika, Maťa, Renka, p. prof. Ondrejčíková, Sandra, Anka. + výrobky

ŠKOLSKÉ KOLO V PÍSANÍ NA PC

Dňa 7. júna sa v našej škole konalo Školské kolo v písaní na písacom stroji alebo počítači pre žiakov 1. ročníka. V 10-minútovom odpise súťažilo spolu 27 žiakov, ktorí uprednostnili písanie na počítači. Zo všetkých prác bolo úspešných 7, ani raz neschybili 2 žiaci. Najúspešnejší „pisári" v 1. ročníku teda sú:

1. **Viera Rosiarová**, 1.A (počet úderov: 2099, počet chýb: 2)
2. **Michaela Bernáthová** 1.B (počet úderov: 2048, počet chýb: 2)
3. **Jana Piljanová** 1.B (počet úderov: 1907, počet chýb: 2)
4. **Dominika Bratková** 1.A (počet úderov: 1799, počet chýb: 0)
5. **Juraj Zagiba** 1.A (počet úderov: 1863, počet chýb: 2)
6. **Ondrej Sanisló** 1.B (počet úderov: 1650, počet chýb: 0)
7. **Zdeno Kralinský** 1.B (počet úderov: 1755, počet chýb: 3)

Mgr. Emília Gajdošová

Szerencs verzus Rožňava

Nastala chvíľa, na ktorú čakali členovia mestského zastupiteľstva mesta Rožňava a ich súperi z družobného mesta Szerencs.. O čo vlastne išlo? O priateľský futbalový zápas zástupcov oboch miest, ktorý sa uskutočnil 6.mája v našej milovanej telocvični. Minulý rok sa táto sranda odohrala v Szerencsi...

Na povzbudzovanie si pán riaditeľ objednal nemenovanú triedu tretieho ročníka, ktorá sa postarala o gradujúcu náladu, atmosféru a mažoretkovskú exhibíciu. Zápas sa začal pomerne zaujímavo a hlavne pre naše družstvo úsmevne. O prvé góly sa postaral pán riaditeľ (pre nevediacich – aj náš pán riaditeľ, volajme ho Viky, je členom mestského zastupiteľstva) a za odmenu sa mu dostali aj mexické vlny. ☺ Maďarským súperom sa to akosi prestalo páčiť a surovo začali vyrovnávať, až to nakoniec v prvom polčase vytiahli na výhru 4:3! Ale nedali sme sa! Zápas sa stupňoval, a povzbudiť hráčov prišli aj štvrtáci, ktorí si medzitým pokojne pochutnávali na pivnom alkoholickom nápoji. Roztlieskavačky burcovali hráčov aj publikum tak, že to naši nakoniec vyhrali. Konečný stav bol 9:7 pre mestské zastupiteľstvo Rožňavy. Treba podotknúť, že poslanci MZ nie sú dobrí len v „obkecávaní" ale ide im aj futbal. Nezľakli sa hesla – ŠPORTOM K TRVALEJ INVALIDITE a hrali ako o život hlava – nehlava. Pevne veríme, že aj v budúcnosti sa v našej telocvični objavia „telá" plné energie a chuti športovať.

Sany

STREETBALL

Dňa 11. júna 2005 sa naši študenti - Lukáš Nagy, 3.C; Branislav Nagy, 1.A; Ivan Bencsö, 2.C; Peter Fanfara, 4.B v kategórii chlapcov a Gabriela Orbánová, 4.C; Libuša Slivková, 4.C; Natália Šišoláková, 3.A a Beáta Lajošová, 2.C v kategórii dievčat-zúčastnilikrajského kola „O pohár predsedu KSK" v streetbasketbale. Bol to už 3. ročník turnaja, ktorý sa nesie pod heslom „ŠPORTOM PROTI DROGÁM". V oboch kategóriách bolo odprezentovaných 16 družstiev z Košického kraja.

Luky, Fanfo a Braňo pri preberaní ocenenia

Dream Team OA :)

Chlapci skončili na 2. mieste a dievčatá obsadili 5. miesto. Chlapci vo finále prehrali s družstvom Spišskej Novej Vsi o 4 body, ale mimoriadnym úspechom bol fakt, že vyradili najsilnejšie košické družstvá, v ktorých hrali mládežnícki reprezentanti SR. Chcela by som vyzdvihnúť ich túžbu po víťazstve, radosť z hry aj v takom počasí, aké v ten deň vládlo - bolo chladno a daždivo. Počas zápasu dievčat sa strhla prietrž mračien a dievčatá vyzerali ako spod sprchy. Mnohokrát to bolo na hranici bezpečnosti.

Mgr. Daniela Lukáčová

Profesorské prešľapy

Demeterová, prof.
- Teraz budeme vypočítať...
- ...d ako déčko...
- Poďte k telefónu! (k tabuli)

Bajúsz, prof.
-To sú tie štáty, ktoré porazilo (boli porazené). Nemeci (Nemci).

Thernová, prof.
- ...príbor na omáčniky... (múčniky)

Lendacká, prof.
– Nekýchajte toľko, lebo bude pršať.
- ... keby sme mali doktora medicíny... (študenta)

Jacková, prof.
– Ochrana životného procesu. (prostredia)
– Koľko má úrovňov? (úrovní)

Manková, prof.
– No Manková, daj si úlohu a rob si ju sama...

Š. – Skade ide svetlo?
M. – No skade? Z radiátora...

Vysvetlenie nemeckého slovíčka e Schlampe:
M. – Aj žena, keď je taká neupravená...
Š. – Mrochta!
M. - Čúza!

Žiako – prekrúcadlá

- Ručíš ako ondatra počas ruje.
- Ukrížený ako Ježiš.
- elasticica (elasticita)
- Bod zvratu? To je keď zvraciaš do jedného bodu.
- ... takzvané zlaté investovanie... (tzv. 3 zlaté pravidlá investovania)
- To je silné s? (ostré s z nemčiny bolo myslené)
- Keby jedli vedľa ovocia, boli by zdraví. (žeby stačilo len toľko? ☺)
- Odľahol mi kameň.

RR

ZASMEJTE SA...

Kto má peniaze, kúpi si auto, kto ich nemá zomrieináč.

Napadlo ma čosi .... , žiaľ, boli to osy.

Vieš čo? Odovzdaj občiansky a vráť sa do prírody!

Jedna dobrá rada, ako ospravedlniť grgnutie: Prepáčte, ale najskôr som si chcel prdnúť.

Učený z neba nikto nespadol ... zhodili len mňa!

Ty poznáš problém na každé riešenie...

Ahoj miláčik, bozkávaš ako môj najobľúbenejší herec - Komisár Rex.
Nie si opitý, pokiaľ dokážeš ležať na zemi bez držania.

Včera si ma riadne napálil. Tvoje CD...

Ležať v posteli by bol dokonalý zážitok, keby mal človek takú dlhu ceruzu na to, aby ňou mohol maľovať po strope.

Alkohol - metla ľudstva! Čo Slovák, to zametač.

Miláčik, dala by som ti aj modré z neba. Škoda len, že dnes je zamračené...

Ahoj. Videl som tvoju fotku. Je veľmi pekná. Teda pekná je, lebo je pekne farebná a pekne farebná je preto, lebo je pekné prostredie a prostredie je pekné, lebo si tam ty. To znamená, že keby si tam nebola ty, nie je pekné prostredie, fotka by nebola farebná a potom by nebola pekná, takže ty si to pekné na tej fotke... Neviem, či som sa vyjadril dosť jasne.

Drahá, prešla si cez moje srdce ako krava cez kukuricu.

Ešte raz mi poleješ kvety na hrobe a ja ti prídem poliať posteľ. Ako by sa ti ležalo v mokrom? Babka

Na svete sú len tri druhy ľudí. Tí, ktorí vedia počítať a tí, ktorí nie.

RR

MY A SÚČASNÁ HUDBA

V mesiaci máj sa na našej škole uskutočnila anketa, v ktorej sme zisťovali názory žiakov na súčasnú slovenskú hudbu a hviezdy Superstar. Ako hodnotíte výkony finalistiek najpopulárnejšej show a aký vzťah máte k hudbe?

Dotazníkovej ankety sa zúčastnilo spolu 94 žiakov OA, z toho z prvého ročníka to bolo 79 žiakov a z druhého ročníka 15 žiakov. Z celkového počtu bolo 69 dievčat a 25 chlapcov.

Na otázku č. 1, ktorému spevákovi, alebo ktorej zo začínajúcich speváčok by ste udelili Skokana roku 2005, najviac hlasov (25) získala Martina Šindlerová, ktorú by v priemere každý 4. žiak spomínaných ročníkov určil za skokana roku 2005. Poslednú priečku obsadila Katka Košč ová s necelými 10% hlasov.

Martina Šindlerová

So zaslúženým víťazstvom Katky Košč ovej súhlasil každý druhý opýtaný žiak, čo bolo 46%. Zo zvyšného počtu 54% by boli percentá rozdelené nasledovne: M. Šindlerová – 20%, R. Mikla – 9%, T. Bezdeda a Z. Predná po 8%, S. Tomeček - 5% a necelé 2% by získal P. Konček. Ostatní by získali spolu 2%.

Pýtali sme sa tiež, či Miklova priateľka Majka vydrží dlho s týmto spevákom pri jeho spôsobe života. Vzťahu Roba Miklu a jeho priateľky verí až 48% fanúšikov. 33% si myslí, že tento vzťah nemá budúcnosť kvôli niektorým extravagantným kúskom speváka a 17% priaznivcov populárnej hudby nedokáže zaujať voči tejto otázke stanovisko.

V posledných rokoch 3. tisícročia zmeny zasiahli aj populárnu hudbu, do ktorej prenikajú štýly západnej kultúry. Každý z týchto štýlov si našiel svojich priaznivcov najmä medzi mládežou. Mladých ľudí oslovil predovšetkým POP, ktorému fandí každý 3. žiak z opýtaných. Zhruba na hranici 17% je to HIP-HOP, ROCK a RAP. Disco štýl a techno má asi 3% stálych poslucháčov. Rovnaké percento obľubuje všetky štýly. Značne do ústrania upadá slovenská ľudová hudba, ktorá aj napriek svojim bohatým tradíciám oslovuje len 1% opýtanej populácie.

Slovenská scéna populárnej hudby nemá v súčasnosti kvalitných protagonistov, najmä zo ženskej populácie. Medzi stálice patrí M. Gombitová a v súčasnosti jej konkurujúca Zuzana Smatanová. Spomedzi spevákov sú to muži v zrelom veku. Slovenská tvorba je chudobnejšia, čo sa odvíja aj od ekonomickej situácie v krajine. Mladých ľudí oslovuje najmä anglická populárna hudba, imidž jej tvorcov a protagonistov. Až 90% chlapcov a dievčat počúva texty v angličtine, taliančine, francúzštine a ďalších jazykoch sveta. Slovenské pesničky si pospevuje len 5% opýtaných žiakov a rovnaké percento si myslí, že slovenského poslucháča oslovuje aj domáca aj zarhraničná hudobná produkcia.

Zisťovala **A. Mičudová, 1. A**

PROFILY PROFÁKOV

Milované i nenávidené a za to všetko môže spoločný menovateľ – **Účtovníctvo.** „Najobľúbenejší" predmet nás, obchoďákov. Aby som niekoľkých z vás vyviedla z omylu, že sú to mimozemšťanky alebo niečo im podobné, vyzvala som ich, aby mi o sebe čosi prezradili... A viete čo? Vyzerá to tak, že sú to obyčajné(ako sa to vezme...) smrteľníčky, ako my a vôbec nemajú záujem zniesť nás z povrchu zemského.
A ako to je? MAL DAŤ a NEDAL??????

VIZITKA
Meno, priezvisko:
Milena Valentíková

Titul: Ing.
Vek: Tak akurát
Prezývka:
Farba očí: Klasická čokoládová
Miesto narodenia: Rožňava
Bydlisko: Z bezpečnostných dôvodov neuvádzam.
Vstávam o: Keď je už najvyšší čas.
Spať chodím o: Pri vhodnej príležitosti.
Telenovely: Vytrvalosť si cvičím inde.
Sladkosti: Jogurtový rez á la Tri ruže (skrytá reklama - pozn. redakcie) a po ňom bez výnimky všetko.
Naj farba: Jasné pastelové farby.
Naj hudba: Rada počúvam modernú aj klasickú hudbu, a koncom pracovného týždňa už prejavujem záujem aj o relaxačnú hudbu.
Naj číslo: 2
Naj film: Iba láska
2. povolanie (keby nie prof.): Herečka v neustálej pozornosti režisérov, ale keďže som sa ocitla v inej vode, tak musím plávať.
Mobil: Mám.
Na tejto škole je cool: Riaditeľské voľná.
Na tejto škole nie je cool: Hlasné a počuteľné zvonenie oznamujúce začiatok vyučovacej hodiny.
Predmety, kt. učím: Vyučujem ÚČT a ADK, ale to len vtedy, ak si ráno dám kávičku a doobeda potom nemôžem zaspať.
Triedy, kt. učím: Živé striebrá, ľudových rozprávačov, exvilkovcov, Jožkovcov, kamoššov a ligu majstrov.
Zviera, ktorým by som chcela byť: Delfínka uviaznutá na plytčine, čakajúca na záchrancu – ideálne BRAD PITT.
Motto: Rada sa zoznámim s výrokmi múdrych ľudí, ale špeciálne motto vo svojom majetku nevykazujem.
Autocharakteristika 1 vetou: Obeť príťažlivého a súčasne ťažkého povolania, ktoré berie život aj robotu s iskrou a humorom.

Čo mi napadne pri slove účtovníctvo? Patentovania hodné nápady mojich študentov, akými spôsobmi znížiť dane z príjmov.

Študenti o nej hovoria:
- Ja ju mám rada, je s ňou sranda na hodinách.
- Podľa mňa chce byť niekedy až príliš vtipná.
- Super profesorka. Myslím si, že každý ju má rád. Neviem, v pohode.

VIZITKA
Meno, priezvisko:
Stanislava Lukáčová

Titul: Ing.
Vek: 33
Prezývka: Netuším.
Farba očí: Hnedá
Miesto narodenia: Rožňava
Bydlisko: Nadabula
Vstávam o: 5.20 – 5.50 h podľa potreby (aj cez víkend).
Spať chodím o: 22-24.00 h
Telenovely: Bežný život a moje dve deti (nekonečný príbeh).
Sladkosti: Všetky, okrem ovocných cukríkov.
Naj farba: Nemám naj farbu. Podľa nálady.
Naj hudba: Enya, Elán
Naj číslo: 6
Naj film: Každý týždeň iný.
2. povolanie (keby nie prof.): Cukrárka
Mobil: Siemens (večne zabudnutý na dne kabelky...).
Na tejto škole je cool: Nech posúdia žiaci, ja nad tým neuvažujem.
Na tejto škole nie je cool: -//-
Predmety, kt. učím: Účtovníctvo, technika administratívy, etika, manažment osobných financií, ekonomika podniku CR
Triedy, kt. učím: 1. C, B(len 3 ž.), 3. A, C, 4. B, C (dotazník vyplňovaný pred maturitami - pozn. red.), 1. E,D.

Zviera, ktorým by som chcela byť: Kôň
Motto: „ Nerob iným to, čo nechceš, aby robili iní tebe..."
Autocharakteristika 1 vetou: Som až príliš starostlivá a viem sa trápiť pre najmenšie maličkosti, ktoré často nie sú až také dôležité.
Čo mi napadne pri slove účtovníctvo? TIPOS BINGO našich žiakov.

Študenti o nej hovoria:
- No tak s ňou mi daj pokoj. Ju nemusím. Nemáš tam niekoho iného?
- Ja neviem. Ja na jej hodinách spím.
- Je hrozne pedantná a podľa mňa sa bojí riaditeľa, lebo nikdy nás nepustí skôr z hodiny.
- Na všetkom si dáva veľmi záležať a dosť to preháňa.

VIZITKA
Meno, priezvisko: Ingeborg Tillischová

Titul: Ing.
Vek: Primeraný na dátum narodenia.
Prezývka: Zatiaľ sa mi žiadna nedostala do uší.
Farba očí: Hnedá.
Miesto narodenia: Mníšek nad Hnilcom
Bydlisko: Rožňava
Vstávam o: 5.30 – 7.30 h
Spať chodím o: 22.30 h
Telenovely: Nepozerám, sú najväčším zlodejom času.
Sladkosti: Občas áno, žiaľ. Naj – oriešková čokoláda.
Naj farba: Červená
Naj hudba: Beatles, Olympic, Elán... a ďalšia, ktorá sa dá počúvať vzhľadom na decibely.
Naj číslo: 6
Naj film: Doktor Živago
2. povolanie (keby nie prof): Účtovníčka, ekonómka.
Mobil: Je to vec, ktorú používam vtedy, keď chcem ja a nie tí ostatní.
Na tejto škole je cool: Kolektív.
Na tejto škole nie je cool: Neviem.
Predmety, kt. učím: Účtovníctvo, ekonomické cvičenia, daňová sústava.
Triedy, kt. učím: 2. A,B, 3. B, 4. A
Zviera, ktorým by som chcela byť: Nechcem byť zvieraťom, páči sa mi byť človekom.
Motto: Správaj sa tak, ako chceš, aby sa iní správali k tebe.
Autocharakteristika 1 vetou: Zodpovednosť.
Čo mi napadne pri slove účtovníctvo? Množstvo zákonov, predpisov, trpezlivosť a presnosť.

Študenti o nej hovoria:
- Nemám proti nej nič.
- Je v pohode, len taká je nejaká bez života.
- Nemám rada dane...

VIZITKA
Meno, priezvisko: Anna Mikolajová

Titul: Ing.
Vek: ?
Prezývka: Neviem o žiadnej, prezraďte!
Farba očí: Zelená
Miesto narodenia: Rožňava
Bydlisko: Rožňava
Vstávam o: 6.30 h (okrem víkendov).
Spať chodím o: 22. – 23.00 h
Telenovely: Neznášam, nevidela som žiadnu.
Sladkosti: Horká čokoláda s mandľami.
Naj farba: Zelená
Naj hudba: Elán, Vašo Patejdl, Lenka Filipová, Zuzana Smatanová
Naj číslo: 777
Naj film: Všetky s H. Fordom.
2. povolanie (keby nie prof.): Módna návrhárka.
Mobil: Zbytočný, všade otravuje, všade nájde. (Nokia 0903.....).
Na tejto škole je cool: Nie som „v obraze", neinformovaná!
Na tejto škole nie je cool: -//-
Predmety, kt. učím: UČT, EKC, EKO, SPI.
Triedy, kt. učím: 2. A,C, 3. B,C, 4. B, 2. E
Zviera, ktorým by som chcela byť: Kôň
Motto: „Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra."
Autocharakteristika 1 vetou: Príliš zodpovedná, „niekedy až na škodu".
Čo mi napadne pri slove účtovníctvo? Tipovacia kancelária, mnohí žiaci účtovací predpis MÁ DAŤ a DAL tipujú.

Študenti o nej hovoria:
- Milá ženská, keď sa jej chce a dobre vstane, ale inak nekompromisná.
- Ja ju nemám veľmi rád, lebo stále mám pri nej zlé známky.
- Je dosť prísna a už teraz nás straší s maturami...
- Poviem ti po vysvedčku.
- Sem tam sa usmeje, čo je super, ale vie byť aj prísna.

Sany

Poznajú sa ?

Interwiev so Sančovcami

Keďže som na rozhovor s Jankou a pani profesorkou Švarcovou z minulého čísla zaznamenala len pozitívne ohlasy, rozhodla som sa, že ďalší rozhovor urobím s veľmi známym a obľúbeným pánom profesorom Ondrejom Sanislóm a jeho synom, ktorý sa volá rovnako, je to tiež Ondrej. Bol to zaujímavý rozhovor a niektoré odpovede sa úplne zhodovali...žeby to bolo tým rovnakým menom☺?

1. Aké je Vaše najobľúbenejšie jedlo?
P. profesor: Mám rád v podstate všetko, odmietam len špenát. To nemám rád, všetko ostatné rád zjem.
Ondrej: Skoro všetko, okrem zdravej výživy☺.
2. Čo sa Vám na žiakoch nepáči?
P. profesor: Ľahostajný prístup. Ľahostajnosť, lenivosť...
Ondrej: Ak sú nedochvíľni, sú drzí a na hodinách žujú žuvačky.

Sančo senior

3.Kedy ráno vstávate?
P. profesor: Zhruba v rozpätí od pol šiestej do šiestej, cez víkendy skôr☺.
Ondrej: Cez týždeň o 6.00 h, cez víkend často aj skôr.
4. Aké máte zlozvyky?
P. profesor: Možno niekedy trošku pohodlnosť.
Ondrej: Pije silnú kávu, rád prepína „telku".
5. Kedy opravujete písomky?
P. profesor: Keď mám čas.
Ondrej: Keď má čas.
6. Aké zviera máte najradšej?
P. profesor: Asi pes je to zviera, ktoré mám najradšej, ale doma by som ho nechcel mať, práve z lásky k zvieratám.
Ondrej: Má rád všetky, ale najradšej psov.
7. Aké máte záľuby?
P. profesor: Numizmatika. Ale aj chodenie na huby, čítanie, hlavne nejakej tej populárno - náučnej faktografickej literatúry.
Ondrej: Numizmatika – to je jeho láska číslo 2 (prvá je rodina).
8. Máte obľúbený film alebo knihu?
P. profesor: Asi nie.
Ondrej: Staré knihy, z filmov westerny, dokumentárne a prírodopisné.
9. Ako relaxujete?
P. profesor: Pasívne. Driemem a rád spím.
Ondrej: Číta numizmatickú literatúru.
10. Vaše obľúbené ročné obdobie?
P. profesor: Asi leto. Leto alebo, keď je pekná jar. Nemám rád jeseň.
Ondrej: Leto (prázdniny).
11. Ktorý sviatok máte najradšej?
P. profesor: Vianoce.
Ondrej: Vianoce.
12. Vaša obľúbená sladkosť?
P. profesor: Všetko mám rád☺. Ale radšej mám ovocie. Samozrejme mám rád aj sladkosti – keksíky, čokoládka...ale asi skôr to ovocie.
Ondrej: Všetko, čo je sladké.
13. Aké darčeky najradšej dostávate?
P. profesor: Asi tie, o ktorých neviem dopredu.
Ondrej: Hocičo. Všetkému sa poteší.
14. Čím ste chceli byť, keď ste boli dieťa?
P. profesor: Automechanikom.
Ondrej: Neviem. Asi učiteľom.
15. Kde ste sa narodili?
P. profesor: V Revúcej.
Ondrej: Ak sa nemýlim, tak v nemocnici.
16. Kde ste študovali?
P. profesor: Základná škola v Plešivci, stredná škola – Gymnázium v Rožňave a potom na vysokej škole v Banskej Bystrici.
Ondrej: V Banskej Bystrici.

Sančo junior, 1.B

Sue

Juraj Jánošík – Hrdina či podvodník?

Kto by ho nepoznal? Náš národný hrdina. Bohatým bral, chudobným dával. Odvážny, čestný a neporaziteľný – až do istého momentu. Slovák ako repa, možno vzor pre malých chlapcov plných ideálov. Ale čo ak to tak nebolo? Veľmi dobre vieme, že štúrovci prikrášľovali všetko, čo sa len dalo, realita skôr zavádzala, tzv. idealizmus (skôr zavádzanie). Práve od štúrovských čias, kedy sa o ňom napísali toľké oslavné diela, sme presvedčaní o dokonalom charaktere tohto Terchovčana. Ale buďme konečne realisti a píšme pravdu: so smutnými aj trápnymi chvíľami.

Tento chlapík sa narodil r. 1688 čestným, ale chudobným rodičom Martinovi a Anne Jánošíkovým. A tu to celé začína. Myslíte si, a čo, všetko je v poriadku. Lenže jeho rodičia mali v rodných listoch iné mená, a to Márton a Anna Magyar. Ale kvôli vlastnej bezpečnosti si mená zmenili potom, ako sa prisťahovali z neviem akých dôvodov na Slovensko. Takže to najslovenskejšie meno aké poznáme, t. j. Juraj Jánošík, nosil Maďar. Smutné, veľmi smutné, ale je to tak. Ako malý chlapec mal z toho veľké komplexy. Iné deti ich mali z akné, či kvôli odstávajúcim ušiam. Už vtedy tušil, že je iný (presvedčený, že výnimočný). Bol z toho veľmi nešťastný, pretože slovenské ovzdušie nie veľmi prialo maďarským občanom. Svojim rodičom to často vyhadzoval na oči, protestoval tým, že hovoril len po slovensky a napchával sa haluškami, tancoval odzemky a nalieval sa slivkou. Keď sa jedného dňa jeho mať rozhodla, že je načase, aby spoznal maďarskú kultúru, navarila halászlé. Vtedy sa Jurko nasr.. a odišiel. Navždy. Naverboval do kuruckej armády. Dovtedy táto armáda žala úspechy. Jurko, plný nadšenia, všetko zmenil. Najskôr ho nasadili do jedálne. Bol sklamaný, túžil po bojoch, a tak svoju prácu dosť flákal – od tohto obdobia poznáme výraz epidémia salmonelózy. Jeho veliteľ mu dal ešte jednu šancu – postavil ho na strážnicu. Pochabé nápady... Jurko miloval pohľad zo strážnice – rozjímal o šírych poliach, o hrdinstvách (aby mali štúrovci o čom písať) a myslel na (k jej menu som sa nedopátrala☹). A tak si nevšimol rýchly nočný útok. Opis nasledujúcich udalostí vynechám, ale strohý fakt hovorí sám za seba: 400 zajatcov. Roztržitého Jurka zajali, ale ukecali ho, aby sa pridal k cisárskemu vojsku. A prečo? Prečo zradil svoje ideály? Prečo? Why? Warum? Niekto naňho nabonzoval, že je Maďar. Ale cisárski vojaci mu sľúbili, že sa to neuverejní vo vtedajšom bulvárnom denníku Starý Čas, ak sa k nim pridá. Súhlasil a posadili ho znova na strážnicu. A tu sa spoznal s Tomim Uhorčíkom – zbojníckym kapitánom. Ten mu tiež nasľuboval hory-doly a Jurko mu pomohol k úteku z väzenia. Keď sa už na slobode stretli, Tomi mu predstavil svojich druhov. Jurko zložil zbojnícku prísahu dňa 29. 9. 1711 a o nejaký čas sa stal aj kapitánom, pretože Tomi už mal toho plné zuby a rozhodol sa, že sa bude radšej rozčuľovať nad rozvarenými haluškami svojej ženy ako nad nevydarenými prepadmi. A všetci vieme, že len nejaký rok a pol prešiel a Jurko dobačoval (teda dozbojníčil). Z toho jasne usudzujem, že (je to surové, ale je to tak) to bol babrák!!! Okradol (pardon, on to robil s čestnými úmyslami) zopár grófov a barónky a už ho čapli (bolo to u Tomiho, záznamy síce nie sú, ale pravdepodobne ho bonzol. Veď mená informátorov sú vždy utajené.) Nuž a keď už Jánošík videl po obláčikoch pobehovať krpatých kučeravých anjelikov, vedel, že je už napichnutý (nie plošticami ale na háku).

Na záver ešte jedna poznámka – štúrovci vedeli, čo je zač ten Juro, ale keďže Slovensko bolo a bude chudobné na hrdinov, nemali o kom písať a koho vychvaľovať, tak sa spoliehali na to, že na to nikto nepríde (podpálili vtedajší archív, predchodca archívu ŠtB). Ale nebudem ich stále kritizovať, veď vďaka nim som sa mala čo učiť v 1. ročníku.

M.

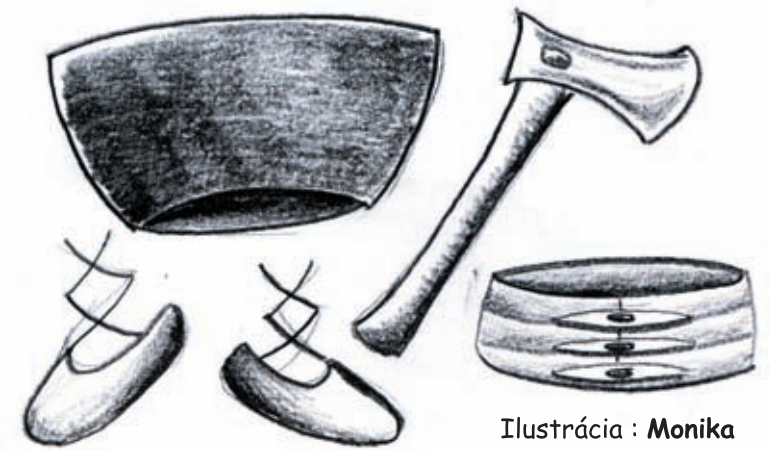

Ilustrácia : **Monika**

SLIMÁK

My, turisti z turistického krúžku SLIMÁK, sme sa dňa 21. mája 2005 vybrali na Zlatý stôl, najvyšší vrch Volovských vrchov. Za krásneho slnečného počasia sme sa ráno stretli a pán profesor Bajúsz nás vyviezol svojím žltým "sršňom" na Grexu, odkiaľ sa začala naša cesta na Krivé sedlo, kde sme mali našu "prvú" prestávku. Posilnili sme sa a pokračovali sme v ceste ďalej. V ¾ cesty sa naši „vytrvalí" chlapci vzdali a počkali nás, kým my, dievčatá, s pánom profesorom a s jeho kamarátom sme pokračovali.
Táto namáhavá cesta sa oplatila, zo Zlatého stola bol nádherný výhľad na Tatry a okolie. A pánovi profesorovi sa podarila perfektná fotka, na ktorú bude do konca života hrdý (môžete si ju pozrieť na nástenke). Cestou naspäť naši „vytrvalí" chlapci videli medveďa, ale pán profesor začal spievať, aby ho odohnal a podarilo sa mu to:-)
Nikdy v živote sme sa tak netešili na štvorkolesového „sršňa" ako po tejto osem hodinovej túre. Na menšie nehody, ktoré sa stali nám dievčatám (pád do potôčika a preborenie v bahne), bolo veľmi dobre a sme radi, že nám pán profesor poukazoval krásy okolitej prírody.

Danka a Miša

Sedíme a visíme na konári a je nám dobre...

Pán prof. Bajúsz dosiahol vrchol ...Zlatého stola (1322 m. n. m.)

Začiatok túry na Zlatý stôl.
Miša, Danka, Mať o(ten hore), Mišo a Džony Fúz.

Prax
(Nuda, zábava či makačka?)

Tak ako každý rok, aj tento sa tretiaci – nadšenci, museli pobrať na povinnú dvojtýždňovú prax v termíne 16. – 27. máj, aby nezavadzali počas maturít. A tak sme sa všetci do jedného odpakovali tam, kam nám miesto vybavili známi alebo, kam nás zasadila (ako do záhradky) škola. Vysypali sme všetok zbytočný materiál z našich tašiek (tonové učebnice a zošity) a odhodili ho niekam do kúta, kde nám nebude na očiach celé dva zaslúžené týždne. Pekne – krásne sme každý deň chodili na ôsmu do ,,práce", kde sa podaktorí nudili, podaktorí makali, a o druhej sme už našim ,,kolegom" mohli prestať znečisťovať ovzdušie a smeli sme odísť. Samozrejme, kontrolovať chodili, tak či tak niektorým sa riskovať vyplatilo, zdrhli skôr ako mali, a ostatní ,,blázni" dodržiavali ,, pracovný čas" (len tak mimochodom, aj ja som blázon). Ak by išlo len o prax, všetci sme naozaj nadšenci. Pretože dva týždne len tak vegetovať..... (Tým samozrejme nemyslím, že sme nič nerobili, len to, že sme sa nemuseli učiť.) mohlo by to byť aj častejšie... Ale sme aj makali!!! Pár hodín sme riadne zodierali naše dlane (ja určite – celý čas som sa babrala s papiermi), aby nás daktyloskopiou nemohli identifikovať. Avšak, treba napísať správu z praxe ☹. Zopár strán o nejakých tých činnostiach v danej firme a ešte nejaké prílohy. No, dá sa to zvládnuť, ale predsa len mi to strhlo zopár hodín z mojej už aj tak končiacej mladosti. V treťom ročníku by sme mali praxovať vo firmách a zaoberať sa vzťahmi 311 – 321 (vážení prváci, čo to znamená, zistíte v 2. ročníku) a pod., ale niektorí išli aj inam (napr. na MsÚ). Keďže ja som už prax absolvovala, dovolím si povedať (čisto môj súkromný názor, ktorý aj tak nikoho nezaujíma, ale poviem vám ho a verím, že ma profáci za to nezdrbú):

- nič naozaj dôležité vám robiť nedajú, ALEBO
- možno by aj chceli, ale nemajú čas vám to vysvetliť.

Ale aj tak túto prax celkovo hodnotím veľmi pozitívne a každá skúsenosť je vždy na niečo dobrá. Už sa neviem dočkať praxe v 4. ročníku ☺ ☺ ☺.

M.

Oddych za hranicami

My, šťastní, ktorí sme sa v tomto školskom roku akýmkoľvek spôsobom pokúsili zviditeľniť našu OA, sme si vyslúžili 3 dňový výlet do Hajdúszoboszló!
Prvou zaujímavou vecou bola zmena termínu odchodu, keďže pán riaditeľ sa potreboval zúčastniť rodinnej akcie. ☺ Treba však uznať, že to bol bombový nápad, pretože akurát 12. júna, keď sme sa pobrali „smer juh", nám vykuklo slniečko.
Cesta bola pomerne dlhá, poniektorí sme chytali aj zelenkavú farbu, ale v tom najhoršom sme došli k internátu, kde sme mali byť ubytovaní. My, ktorí sme tam už minulý rok boli, sme vedeli, že sme v cieli. Dorazili sme skôr, ako nás očakával pán Károly (u nás Karol) – riaditeľ internátu, takže sme ho museli chvíľku čakať, kým dorazí na bicykli. Ospravedlnil sa nám, za čakanie a rýchlo si nás udobroval ľadovými, bublinky obsahujúcimi nápojmi.☺ Hrdlá sme si potom cítili celý výlet, ale nevadí...

Najlepší z najlepších

Po tom, čo nás ubytovali na každom poschodí, sme si trošku oddýchli. Približne o hodinku sme opäť nasadali do autobusu a pocestovali sme do neďalekého Debrecínu, kde sme poobdivovali zvieratká v ZOO, prešli sme sa po vidámparku a nakoniec sme odišli do mesta, kde sa konal „PUJKA FESTIVAL". Bolo nám dosť čudné, že je nedeľa a okolo kopec ľudí. U nás to nie je zvykom, asi preto sme sa čudovali...
Po návrate do HSZ (Hajdúszoboszló) nás čakala teplá večera na ktorú sme sa naozaj tešili. Mali sme šťastie, že nám nepripravili typickú ovocnú polievku...
Po večeri sme vyrazili na záťah do mesta s maďarskými kamoššmi, ktorí sa o nás starali celý náš pobyt. (Museli, lebo aj my sme sa im venovali, keď tu boli pred mesiacom... ☺) Zahrali sme si biliard, stolový futbal, hokej, dali sme si zmrzku, obzreli sme si park... a tak... Po návrate a dodržanej večierke sa na izbách rozpútali ťažké debaty. Niektorí situáciu nezvládli a zalomili hneď, ako zaľahli.
Ráno na druhý deň sme sa rozhodli pre kúpalisko. 6 kusov dievčat sa vybralo do Aquaparku, kde bolo úplne fantasticky. Super sranda na šmýkačkách a tobogánoch a tí plavčíci... hmmm...
Zábava bola aj v umelých vlnách, ktoré niektorým dievčatám sem-tam posťahovali plavky.
Po vychytaní všetkého bronzu sme zas a znova večerali a opäť sme vyrazili do nočných ulíc. Navštívili sme zopár podnikov... A mesto je naozaj pekné aj v nočných hodinách. ☺
Ďalší deň nám vrchnosť – pán riaditeľ Baláž, pán zástupca Valentík a pán Kemény (mestské zastupiteľstvo) obohatila o návštevu ďalšieho kúpaliska, ktoré sme už okupovali aj s maďarskými spoluobyvateľmi internátu. Tam sme sa vykúpali vo vode pripomínajúcej kofolu, zadrtili sme si volejbal a zahrali sme sa aj s erotickou loptou. ☺ Však my už vieme... Pán riaditeľ nám predviedol, ako skáču do vody „vrcholoví športovci" a nenormálne s nami žartoval celý čas. Pán profesor Valentík to veľmi nepreháňal a pán Kemény sa tiež šetril, aby mohol úspešne uzavrieť družbu s HSZ.
Po dlhoočakávanom návrate na intrák sme sa upečení rýchlo vysprchovali, aby sme stihli večeru a prípravu na rozlúčkovú diskotéku, ktorá sa konala z dôvodu, že Maďari ukončili školský rok. Tam sme sa trošku zabavili, keď sa vyskytla dobrá hudba. Pán riaditeľ nám vybavil kolo slovenských pesničiek, ktoré veľmi nezožalo úspech. Ale my sme im ukázali, že aj nudná hudba môže byť zábava! Bol to posledný večer a my sme už po diskotéke začali byť smutní. Bolo nám tam úplne super!
Aj keď nám o 23.00 vypli svetlá a sem-tam nás zobudili nejakí maďarskí zvedavci.
Posledné dopoludnie sme strávili nakupovaním a potom nás čakala už len cesta domov. Tú sme väčšina prespali, lebo slnko z nás vycucalo aj poslednú energiu.
Bolo super!!!
Snažte sa počas ďalších rokov a aj vás čaká zaslúžená dovolenka.

Sany

Chcete publikovať v Sršni?
Vaše príspevky, ako aj námety a pripomienky čakáme
v našej redakcii alebo na e-mailovej adrese:
srsen.srsen@post.sk

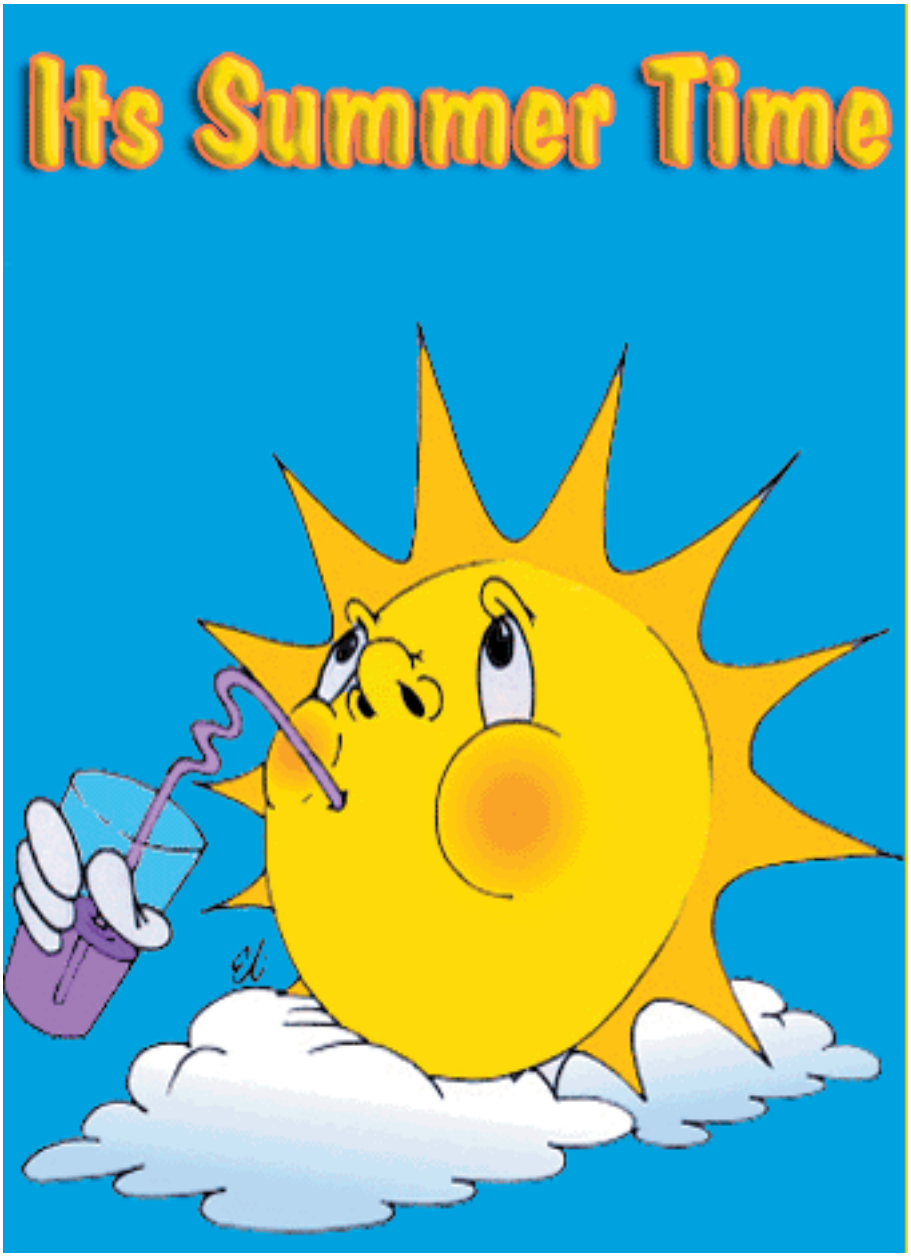

Sršeň - študentský časopis OA Rožňava

Šéfredaktorka: Sandra Toporová
Redaktorky: Renáta Albertová, Zuzana Zajícová,
Daniela Hrašková, Monika Erösová, Martina Mertanová
Grafická úprava: Ing. Juraj Valko Krišťák
Jazyková úprava: Mgr. Diana Manková

Tlač: 100P s.r.o.,
Kósu Schoppera 6, 04801 Rožňava

Adresa redakcie: Obchodná akadémia, Ul. akad. Hronca 8, 048 01 Rožňava